

Αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι, καλησπέρα σας,

Απόψε δεν πρόκειται -δεν τὸ ἐπιθυμοῦμε και δεν πρέπει- νὰ σᾶς μιλήσουμε γιὰ τὸ πεντάτευχο πλέον περιοδικό μας, τὴν Αἰγιναιά. Τὸ αἰσθανόμαστε ἤδη σὰν ἄλλο σταδιακῶς ἐνηλικιούμενο παιδί μας, πὸν προϊόντος τοῦ χρόνου ξεφεύγει ἀπὸ τὴν κηδεμονία μας και καθίσταται κοινὸ κτῆμα και -εὐελπιστοῦμε- καύχημα. Ἄμποτε νὰ συνεορτάσουμε -παρομοίως συναθροισμένοι- και τὰ εἰς πολυπληθέστερα τεύχη γενέθλιά του.

Οἱ καλοὶ μου φίλοι, τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Αἰγιναιάας, μοῦ ἀνέθεσαν -λίαν τιμητικῶς- νὰ προλογήσω τὴν ἀποψινὴ μουσικὴ ἐκδήλωση. Ἐγὼ ὅμως, γιὰ νὰ πῶ μαζί με τὸν ποιητὴ, "δὲν θέλω τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μιλήσω ἀπλά, νὰ μοῦ δοθεῖ ἐτούτη ἢ χάρη". Και συλλογίζομαι ὅτι ὁ καλύτερος πρόλογος ἀπόψε ἐδῶ θὰ ἦταν ἢ ἀπόλυτη σιωπὴ ἢ σιωπὴ πὸν θὰ ἔστρεφε ἀποκλειστικὰ τὸ ἐνδιαφέρον μας στὴ θαυμάσια φύση πὸν περιβάλλει τὸν χῶρο πὸν μᾶς φιλοξενεῖ ἢ σιωπὴ πὸν θὰ ἐπέτρεπε στὸ βλέμμα νὰ βυθιστεῖ ἀπερίσπαστο στὴ μαγευτικὴ θεά τῆς θαλάσσης ὄντως, ἢ σιωπὴ θὰ ἀποτελοῦσε τὴν ἀρμοδιώτερη εἰσαγωγή στὴ μουσικὴ πανδαισία πὸν γιὰ τὴ συνέχεια προσδοκοῦμε.

Ὡστόσο, ἢ ἀποψινὴ βραδιά εἶναι ἀναμφίβολα ἱστορικὴ, φορτωμένη με ἰδιαίτερη συγκίνηση και ξεχωριστὴ χαρὰ. Ἡ Δόμνα Σαμίου, ἢ εὐφῆμως γνωστὴ ἀνὰ τὸ πανελλῆνιο και διεθνῶς ἐρμηνεύτρια και ἐρευνήτρια τοῦ δημοτικοῦ μας τραγουδιοῦ, αὐτὴ ἢ παλιὰ και τακτικὴ ἐπισκέπτῃς τοῦ νησιοῦ μας, πρόκειται γιὰ πρώτη φορὰ νὰ τραγουδήσει ζωντανὰ στὴν Αἶγινα. Διερμηνεύοντας τὴν χαρὰ ὄλων μας, και ἐνωτιζόμενος τοῦ Ἀποστόλου τὴν παρακέλευση "εὐφημεῖ τις; ψαλέτω", ἐπιτρέψατέ μου νὰ προσκαλέσω τὴν Δόμνα Σαμίου στὴ σκηνὴ παραφράζοντας και μελωδῶντας τὰ λόγια παλιοῦ ἀγαπημένου τραγουδιοῦ, πὸν με τὴν φωνὴ τῆς μᾶς ἔγινε γνωστό:

Κυρὰ και Δό- και Δόμνα μας,
ἀμὰν μεγάλη σου- μωρὲ σοῦναι ἢ χάρις

Μὲ τὴν ψυχὴ με τὴ φωνὴ
ἔλα γιὰ νὰ μᾶς συν- νὰ μᾶς συνεπάρῃς